

De Moeial

...Studenten-tijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel. i.s.m. BSG, VO en Dienst Cultuur...

Verschijnt tweewekelijks (niet tijdens de schoolvakanties). Afgiftekantoor : 1050 Elsene 5.

Woensdag 16/1 : Lokale aktie, 9.00 u. Belangrijk !! Info : BSG & VO. Be there
12 december

Betoging kende verrassend einde

Toen de nationale betoging van 12 december tegen het decreet van Minister Coens rond 16.30 u ter hoogte van het Zuidstation ontbon-

Een groep van enkele duizenden trok op naar het Zuidstation waar enkele sporen een tijd lang werden bezet. Ondertussen beletten meer

sfeer onder de betogers wat nerveuzer, de stemming iets grimmiger.

Pas toen de beslistheid van de politie om de betoging stante pede

uiteen te drijven duidelijk werd, stapten de studenten op naar de Poincarélaan en de noordzijde van de Zuidlaan. Enkele mensen besloten een ketting te vormen. Ondertussen naderde het politiecordoon, ritmisch met de wapenstok op de schilden slaande.

De vastberaden houding van de studenten verdween snel toen bleek dat de wapenstok het pacifisme nogmaals

een kloot aan het aftrekken was : de 'matrakkenmitraillette' had blijkbaar effect. Armen werden gelost, voeten zochten hun heil verder op de Poincarélaan. Een student verloor zijn klak en dook ze met doodsvrachting achterna temidden van politiebeneen. Tol : vijf builen democratisch over het

Lees verder p. 14

den werd, hadden vele studenten er nog niet echt genoeg van. Sommigen zochten half bevroren van de kou onderkomen in één van de vele cafés waar de hete choco als warme broodjes over de toonbank ging. Anderen vonden de tijd gekomen om Coens en de politionele instanties op een extra stunt te vergasten.

dan duizend studenten alle verkeer ter hoogte van het Grondwetplein. De Brusselse politie had post gevat op de Zuidlaan en de Hallepoortlaan. In gevechtskledij wachtte zij de studenten op die graag verder de Kleine Ring wilden optrekken. Terwijl na enkele tientallen minuten versterkingen werden aangevoerd, werd de

Verkiezingsuitslagen

Na de verkiezingen voor Raad van Beheer en Sor op 21, 22 en 23 november werden in een aantal faculteiten klachten neergelegd. Allen in Letteren en Wijsbegeerte werd ze aanvaard, zodat daar de verkie-

zingen opnieuw moest plaatsvinden (zie vorige Moeial). Ondertussen is de uitslag bekend : Iris Merveille (plvv. Peter Goyvaerts) is verkozen met 161 stemmen of 61 % (157 en 61% in de eerste ronde). Geert

Baetens (plvv. Luc Verhelst) haalden 92 stemmen/35% (87 stemmen/34% in de eerste ronde). Het quorum van 198 werd ruim behaald met 262 kiezers.

Onze gelukwensen !

Open brief aan de OSB

OudStudentenBond

In de laatste 'OSB-briefing' kreeg ik als oudstudent te lezen dat de OSB er in slaagt om verschillende generaties van studenten bij elkaar te brengen. De OSB maakt het immers mogelijk dat uiteenlopende promoties samen de studentenliederen zingen, onder de nieuwe vlag die met trots aan de voorzitter en rector werd overhandigd. Bovendien word ik dan op de laatste pagina nog uitgenodigd om deel te nemen aan een nieuw blad, 'VorteX', dat blijkbaar een hommage moet worden aan de studentikoze helden uit vervlogen jaren en dat plaats moet bieden aan allerlei studentikoze onzin. Een laatste voorbeeld was het tekeningetje dat de uitnodiging voor het Geuzenbal vergezelde, waarop een bende zuipende klakkemannen de blote kont toont aan een hoopje gesettelde burgers-met-hoge-hoed aan de andere kant van een grote wipplank.

Wat mij betreft vertegenwoordigt de OSB niet langer de oudstudenten van de VUB, maar de oudstudenten van de VUB. Deze evolutie loopt blijkbaar parallel met de machtsgreep van de studentikozeiteit in de beheersorganen van de VUB

zelf. Onder het mom van pragmatisme en reactie tegen "politiek gezwets" neemt de platvloerse hersenloosheid het over. Ik wens daarmee niet geassocieerd te worden en er zeker niet voor te betalen. Ik bedank

dan ook nadrukkelijk voor uw uitnodiging om een bijdrage voor 1991 te betalen.

Er zijn nog mensen die het gedachtengoed van de VUB en het vrijdenken op een andere manier inter-

Lees verder p. 6

Jobstarters

Afgestudeerden en afstuderenden worden dit jaar weer uitgenodigd op het nationaal aanwervingssalon **JOBSTARTERS**. Dit evenement richt zich echter niet alleen naar studenten die hun studies beëindigen maar naar al diegenen die wat kennis willen opdoen over het professionele leven waarin zij zullen terechtkomen. Menig student vraagt zich ongetwijfeld af hoe een sollicitatiebrief of een curriculum vitae er eigenlijk best uitziet of hoe hij/zij zich moet voorbereiden op een sollicitatiegesprek.

Dit en nog veel meer kan je te weten komen op **JOBSTARTERS 1991**. Het doel van dit salon is de toekomstige werknemers een maximum aan informatie te verschaffen over de particulariteiten van de diverse tewerkstellingsmarkten van de Europese Gemeenschap. Zij wil de studenten laten kennis maken met de mogelijkheden die voor hen zijn

weggelegd in de EG na 1992.

Eveneens wordt informatie verstrekt aan mensen die een toekomstige opleiding willen aanvatten om zich beter te bewapenen voor een professionele loopbaan.

Diegenen die zelf een ooit een bedrijf willen opstarten kunnen terecht bij adviseurs en verantwoordelijken van franchisingbedrijven die de toekomstige ondernemers wijzen zullen maken in wat ze moeten doen om hun eigen KMO op te richten.

Al deze informatie wordt verstrekt via standen van een hele reeks ondernemingen (o.a. American Express, DISTRIGAZ, Delaware Computing, Nestlé, Roularta, RTT, Sabena,...); via lezingen gedurende dewelke vakmensen hun ervaring zullen delen met anderen; via een CV-zone waar met behulp van computers en onder leiding van vak-

mensen, een zeer gedetailleerde C.V. kan opgesteld worden waarbij je jezelf op een ideale manier zou kunnen voorstellen aan een eventuele werkgever. In samenwerking met o.a. de Personeelsgids van De Standaard worden seminaries georganiseerd m.b.t. het efficiënt zoeken naar een betrekking en over internationale loopbanen.

Als je dus iets meer wil vernemen over je toekomst kan Jobstarters een ideale aangelegenheid vormen voor een eerste kennismaking met het professionele leven en met een groot aantal bedrijven waar je nu misschien enkel de naam van kent.

Concreet : Vrijdag 1 februari van 10 tot 20 uur en Zaterdag 2 februari van 10 tot 18 uur in het ANSPACH EXPO CENTER, Anspachlaan 30-36, 1000 Brussel.

(metro de Brouckère, aan de Munt)

Gehandicapten

Voorbehouden parking

Sinds enkele weken is de VUB een faciliteit voor gehandicapten rijker : een voorbehouden parking voor mindervaliden. Dit prachtig kleinood bevindt zich op het parkeerterrein voor gebouw Y, de Sociale Sector.

Wij van de Moeial, als sociaal voelende mensen, kunnen dit initiatief alleen maar toejuichen.

Ware het niet...

Vanuit de Moeial hebben we een prachtig zicht op deze parking. Het is al jaren zo dat dit terrein elke dag vol staat met geparkeerde wagens (vrij normaal voor een parking), met uitzondering van één plaatsje. Dit blijft meestal leeg, omdat de toegang ertoe wordt geblokkeerd door twee van de fameuze VUB-vuilcontainers. En wel op zo'n manier, dat je een niet

te brede wagen mag hebben om de plaats te kunnen bezetten. Een Mini is zowat het maximum.

Wat blijkt ? Sinds enkele weken is juist dit plaatsje getooid met een bord 'voorbehouden parking voor gehandicapten'. Dit alles heeft natuurlijk één voordeel : de plaats zal niet snel worden ingenomen door niet-gehandicapten.

Leve de bureaucratie !

Congé non-payé

Elk jaar krijgen 15 Vlaamse jongeren van 18 tot 30 jaar de kans om een jaar door te brengen in een ander land. Zij worden geconfronteerd met een totaal andere cultuur. Het is echter geen echte vakantie. Ze worden opgenomen in een gastgezin of leefgemeenschap, en leven er mee samen. Ze leren een nieuwe taal, doen er vrijwilligerswerk in een project of organisatie, en leren er misschien wel een typisch ambacht. Stuk voor stuk boeiende, soms moeilijke ervaringen, die je wellicht alleen ver van je wortels kan opdoen.

Deze jongeren krijgen deze kans in het kader van de projecten van IJU (Internationale JongerenUitwisseling). IJU is pluralistisch en staat dus open voor mensen van elke

sociale klasse, van elke vorming. Diploma's, overtuiging of etnische achtergrond zijn niet belangrijk. Wél doorslaggevend zijn de sociale capaciteiten van de kandidaten: vaardig in het leggen van contacten, open staan voor het 'andere', je willen inzetten en aanpassen.

In principe kan men met IJU overal terecht. Toch blijkt dat er met bepaalde landen vaker uitwisselingen tot stand komen. De laatste jaren gebeurde dit vooral met: Australië, Bolivia, Colombia, Costa Rica, Denemarken, Duitsland, Finland, Ghana, Honduras, IJsland, Indië, Italië, Japan, Liberia, Mexico, Nigeria, Nieuw Zeeland, Noorwegen, Oostenrijk, U.S.A., Zuid-Korea, Zweden, Zwitserland.

Het werkaanbod is verschillend van land tot land. In het algemeen wordt gewerkt op volgende terreinen: werken met kinderen, vrouwen, bejaarden, kansarmen, andersvaliden of in jeugdgroepen, landbouw-, ontwikkelings- of bouwprojecten,...

Elke deelnemer betaalt een bedrag afhankelijk van het land van bestemming. De prijzen schommelen tussen ongeveer 95 000 fr. (Europa) en 142 000 fr. (overzeese bestemmingen). In dit bedrag zijn inbegrepen: reiskosten, verzekering, nationale en internationale administratie, verblijf, zakgeld, bijeenkomsten in het gastland.

Meer info kan je altijd krijgen bij: IJU België vzw, Draakstraat 37, 2018 Antwerpen, 03/235.92.21.

IJU stuurt niet alleen mensen weg, ze ontvangen ook elk jaar jonge buitenlanders. Deze mensen worden gelogeerd bij gastgezinnen of -gemeenschappen. Geïnteresseerden daarvoor kunnen ook contact opnemen met IJU.

Legerdienst

Vergeet je uitstel niet aan te vragen !

Elk jaar moeten een aantal jonge mannen hun studies stopzetten, omdat ze het leger in moeten. Dit is echter niet nodig: je kan uitstel van legerdienst krijgen om studieredenen. Ook om andere redenen kan je uitstel, vrijlating of vrijstelling van legerdienst krijgen.

De aanvragen van uitstel, vrijlating en vrijstelling op lichamelijke grond moeten ingediend worden in de maand januari van het jaar dat voorafgaat aan het lichtingsjaar.

Deze aanvragen worden bij het gemeentebestuur ingediend.

Laattijdige aanvragen door onwetendheid of vergetelheid worden niet aanvaard!

De attesten van inschrijving worden door de Dienst Inschrijvingen opgestuurd ten laatste op 10 januari. Je zou het jouwe dus ten laatste

moeten krijgen ergens tussen 15 en 20 januari. Is dat niet het geval, informeer dan bij de dienst inschrijvingen: gebouw Y.

Bijkomende inlichtingen over dit alles, en over de afstand van uitstel, het statuut van gewetensbezwaarde en de vrijstelling wegens ontwikkelingssamenwerking kunnen bekomen worden bij UCOV, gebouw Y, tel. (02/641)23.13., permanentie: Donderdag van 14.00 tot 17.45 u., andere dagen op afspraak.

Days of Stella and Tequila Sundown

'Nog 'n goeie reden om de studenten massaal voor een protestmars te mobiliseren', is de eerste van vele gedachten die me meteen door het hoofd gaat bij de prille lectuur van Iris Merveilles stilaan beruchte 'Days of Stella and Tequila Sunrise'. Naarmate de lectuur vordert en de verbijstering stijgt, laten de volgende op-rispingen niet lang op zich wachten.

'Column' ? Kom nou, hoe krijgt ze zo'n aaiende kop geplaatst zonder dat het schaamrood haar naar de wangen klimt ? In een column neem je wantoestanden en wangedrochten op de korrel, schép je er geen, belicht je gewone situaties vanuit een vinnig ongewone invalshoek. Je slaat het leven -even een groot woord- vanop sobere afstand wenkbrauwenfronsend gade en pent er vervolgens een geestig stukje over neer. Een column, daar moeten de vonken van afspatten, de bliksems uit wegflietsen, de gensters uit opstuiven. Originaliteit. Een wintervoorraad warmte. Bruis. Verfrissing. Een koelemer ijs in een hittegolf. Get the picture ?

Niets van dit alles, echter, in 'Days of Stella and Tequila Sunrise'. Geen spatje spits, geen mespuntje stout, niet eens een handvol tinteling.

Wél alsmar diezelfde protse-

rige pirouettes rond haar naar eigen schrijven duizelingwekkende vriendenkring, dat eeuwig zwijmelen en wauwelen over haar tequilafles, strontvervelende wéderwaardigheden opdissen als ongemeen boeiende wétens-

Tot onze spijt zal u voortaan "Days of Stella and Tequila Sunrise" moeten missen. I.m. heeft besloten haar column stop te zetten omdat ze aan haar thesis wil werken. Alhoewel het einde van de verkiezingen er volgens ons ook wel voor iets tussen zit.

Toevallig kregen we net nu een lezersbrief over haar column in onze bus. Die vind je hiernaast.

waardigheden. Afijn, je vraagt je op den duur wel af hoe schokbestendig krantenpapier dan wel mag wezen. Of recyclage dan toch een heilzame, slijmopslopende werking heeft.

En dan het taaltje waarin dit allemaal moet gebeuren. Hemel. Die amechtige, kreupele zinnnetjes die moeizaam voortsluipen naar hun verlossend eind. Stoeien met taal is één ding, haar vol blauwe plekken achterlaten iets héél anders. Taal knuffelen, of haar in een wurggreep gekneld houden,

het is maar zoals je het bekijkt, natuurlijk. Neemt niet weg dat dit stompe pennentje van haar de keel van onze Moeder Taal genadeloos wijdopen krast. (Lét-teren en Wijsbegeerte, dat is toch jouw faculteit, of heb ik het verkeerd, Iris ?)

Weet de Moeial dan werkelijk geen blijf met zijn publicatieruimte ? Hoe raakt zoiets überhaupt de eindredacteur heelhuids voorbij ? Hadden onze voorouders dit voor ogen toen ze de persvrijheid in de grondwet opgenomen eisten ?

Overige overwegingen houd ik voor mezelf wegens waarschijnlijk niet vatbaar voor publicatie.

Begrijp me echter niet verkeerd : gevatte bijdragen en een intelligente benadering van gortdroge informatie, móet kunnen in onze studentenkrant, ook van Iris' zijde. Geeft ze bijwijlen zelfs al blijk van. Zo kan ik, bijvoorbeeld, haar diep-spittende, geïllustreerde artikelenreeks 'Egotripperij' ten zeerste waarderen. Dus, blijven inzenden, die foto's, maar dat overbodige onderschriftje telkens daaronder, weglaten, wil je.

Sans rancune,

Frank Pirard.

P.S. Ik tutoyeer alles en iedereen. Nare maar taaie gewoonte van me. Mag je bijgevolg ook doen in je repliek. Die wel zélf schrijven hoor.

CD

Ik had vorige week een Canadese vriend op bezoek. Hij was hier met zijn auto uit Denemarken; een auto met diplomaten-nummerbord.

Zoiets is erg gemakkelijk. In Denemarken kan je met een dergelijk kenteken scheuren naar hartelust, ongestraft dubbelparkeren, deuken rammen in onschuldige Denen, enzovoort.

Wij reden naar Brussel. Zorgvuldig parkeerde ik het automobiol in een zijstraatje van de Grote Markt, en vergewiste mij van de legitimiteit van ons plaatsje. Niets aan de hand, in geen velden of wegen een stop- of parkeerverbod. Bovendien waren wij omgeven door Belgische brikken (= auto's). Mijn vriend en ik kuierden wat rond, en na drie uur sjokken arriveerden we weer bij ons plaatsje. Hela! Geen auto met diplomaten-nummerbord! Wij togen naar een politiebureau. Lieve lezertjes, wij weten allen dat de Sterke Arm over een ontzagwekkende bureaucratie beschikt. Eveneens is het ons bekend dan Belgen op de internationale IQ-scoreformulieren niet in de top-drie scoren. Maar tezamen is hier sprake van een sterk synergetisch effect: Belgische politiefunctionarissen zijn zonder twijfel de domste wezens in de melkweg, gehuisvest in panden die sinds de dertiger jaren niet zijn schoongemaakt of van nieuw meubilair voorzien, en omgeven zich met tonnen en tonnen voddig papier om één en ander te maskeren.

Al rap kwam Vaneyken Myriam, hulpagent 1432, erachter dat onze auto was weggesleept. Wij moesten in een bedompt hokje wachten tot de juiste formulieren waren ingevuld. Mijn vriend begon zich boos te maken. Met een Corps Diplomatique-kenteken was dit niet de bedoeling. Ik meldde dat aan de hulpagent. Vanonder haar jaren-twintigkapsel keek ze me onschuldig aan: "Maar mevrouw, iek 'eb tokh zeker niet die voiture zélf wexkesleep?" Maar allee zulle, laten we dan de formulieren invullen! Ze schreef één en ander keurig op een drietal lijsten. Bij opgave van het

kenteken verstarde ze. "Maar dit is CD?" vroeg ze. Ze zou de procedure wat aanjagen. Wij wachtten. Ondertussen werd een Bulgaar binnengebracht die van zijn laatste spaarcéntjes een auto in Antwerpen had gekocht. In Brussel van de weg geplukt: ongeldig kenteken, geen groene kaart, vals chassisnummer. De jongen was volledig in paniek. Het Belgisch gebrul versterkte waarschijnlijk alleen zijn vermoeden dat hij in handen van een KGB-commando was gevallen. De agenten spraken in hun Vlaams-Waalse uitmundendheid geen woord over de grens. Ik assisteerde maar wat.

Net toen de Bulgaar hyperventilerend werd afgevoerd mocht ik mij met een formulier vervoegen bij een andere functionaris. Hij staarde blank naar het papier en pruttelde toen vrijwel onver-

staanbaar door zijn pijp: "Zozo, dus U mist een compacte disk-speler?" Van volstreekte verbijstering smakte ik plat achterover tegen de granieten vloer. "Analfabete lul!" wilde ik roepen, "CD - Corps Diplomatique, dit is toch Brussel, centrum van het nieuwe Europa, domme moederkoek!?" Ik beheerste mij en legde één en ander uit. Het manneken pis kopieerde wat gegevens uit mijn pas. Kopiëren, jawel want zelfstandig schrijven kon de slappe wafel niet.

Na enig onhandig papierwerk kon ik de auto uit een garage oppikken. Enfin, met een kruissnelheid van 180 maakten wij dat we van Belgische bodem verdwenen.

© Observant, informatie- en opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg, Maastricht.

Lees eerst p. 2

preteren dan de studentikoze platvloersheid. Men houdt er misschien van om de modale burger te choqueren ("épater le bourgeois" noemde men dat vroeger) en het voor te stellen alsof men daarmee één of andere voorhoede-functie te vervullen heeft. "Vive le Geus" is echter een dronkemenskrete geworden ("santé") en de enige burgers die men nog choqueert zijn de marginale bewoners van het Brusselse centrum die elk jaar de lading eieren en bloem over zich uitgestort krijgen. De daders worden dan later, dankzij hun connecties (Loge, de 'old boys', OSB?) en hun 'sociale vaardigheden', welwillend opgenomen door het establishment. Laten we bijvoorbeeld niet vergeten dat het de praesessen, de vertegenwoordigers en de verkozenen heel vaak niet te doen is om hun heroïsche rol en onbaatzuchtige inzet alleen. De bedrijfswereld zoekt deze entrepreneurs op, later, en zij weten dat

ook. 'Ex-praeses' staat nu eenmaal erg mooi op het c.v., bij gebrek aan een carrière bij de scouts. Ervaring in leidinggeven en organisatie van studentenactiviteiten heet dat dan achteraf. Wat daaruit volgt is het circus dat we de afgelopen weken hebben mogen meemaken: de zwaar gesponsorde marketingoperaties voor de SOR-verkiezingen. Vorm boven inhoud, de verkiezingscampagne als investering voor de verdere carrière.

Het kolonialisme en de hegemonie van de klakkemannen kent blijkbaar geen grenzen, ze achtervolgen je tot na je bestaan aan de VUB en trachten je zelfs daar nog te recupereren. Bovendien wordt dit allemaal verkocht met de heilige overtuiging dat elke 'echte' student tot de rituele broederschapen van de studentikoze kerk heeft behoord.

Vrij denken?

Willem Halfman

De raden van de VUB

Vertegenwoordiging

Naast vertegenwoordigers in de Raad van Beheer en de Sociale Raad hebben de studenten ook mandaten in adviesraden als Onderwijsraad en Onderzoeksraad. (Zie vorige Moeials.) De personen hiervoor worden niet verkozen, maar aangeduid door de Raad van Beheer, op voordracht van een lid van de Raad. Het is de gewoonte dat de dekaan de student van zijn faculteit voordraagt, alhoewel dit niet noodzakelijk is. Dit opent de deur naar de willekeur. Zo waren er in een aantal faculteiten verschillende kandidaten voor de Onderwijsraad, en heeft de dekaan een bepaalde kandidaat gekozen op onduidelijke basis. Hiernaast lees je daarover een brief aan de dekaan van Toegepaste Wetenschappen, en ook in de faculteiten Letteren en Wijsbegeerte en Rechtsgeleerdheid is één en ander vrij onduidelijk verlopen. Zo blijkt de dekaan van L&W kant te hebben gekozen in de strijd voor de studentenafgevaardigden in de RvB, tégen de personen die klacht hebben neergelegd na de eerste ronde. Zij heeft de kandidatuur van Geert Baetens, die al jaren in de Onderwijsraad zit, zowat de enige student is die regelmatig op de vergaderingen verscheen, en wiens dossierkennis goed van pas zou komen bij de nakende curriculumevaluaties, naast zich neergelegd, en gekozen voor Peter Goyvaerts. Zij motiveerde deze keuze door te stellen dat Geert Baetens geen kandidatuur heeft ingediend, wat volgens de laatste onwaar is...

verbaasd toen U zelf reeds een andere kandidaat naar voor bracht en stelden geen tegenkandidatuur.

Aangezien deze situatie op zijn minst vreemd te noemen is zou ik graag met U een onderhoud wensen om wat meer informatie te kunnen krijgen.

Verder is het nuttig om voor de volgende jaren enkele duidelijke afspraken te maken i.v.m. de organisatie van kandidaturen voor de verschillende raden en commissies aan de V.U.B..

Bovendien vind ik het helemaal niet logisch dat een (studentikoze) kring als P.K., die uiteraard nooit alle studenten kan vertegenwoordigen, wat nogmaals bleek bij de vorige verkiezingen voor de Raad van Beheer, als enige bevoegd blijkt te zijn om kandidaturen vast te leggen. Dit is een onfaire situatie voor de andere, niet-studentikoze studenten van de Toegepaste Wetenschappen.

Het gaat hier niet om een persoonlijke ambitie maar wel om de organisatie van dergelijke kandidaturen. Het zou mogelijk moeten zijn dat elke student zich kandidaat kan stellen voor dergelijke posities en zijn motivatie kenbaar kan maken op de faculteitsraad. Vanuit deze motivatie kan de faculteitsraad dan eventueel beslissen wie de vertegenwoordiger voor de Toegepaste Wetenschappen in deze raden of commissies wordt.

Hopend dat ik hieromtrent een onderhoud met U kan hebben,

verblijf ik inmiddels,
met de meeste hoogachting,
Frank Bolata.

Geachte heer dekaan,

Mijn naam is Frank Bolata en ik studeer het eerste jaar graad burgerlijk ingenieur scheikunde. Tijdens de voorbije verkiezingen voor de Raad van Beheer van onze V.U.B. was ik effectief kandidaat voor de Toegepaste Wetenschappen en behaalde daarbij 40% van de stemmen, te weten 135 stemmen. Dat bleek weliswaar onvoldoende om verkozen te worden maar het engagement dat ik hierbij reeds getoond heb, is een blijvend engagement dat ook geldt voor andere raden en commissies.

In verband hiermee stelde ik mezelf een tijdje geleden twee maal voor op het secretariaat van de Toegepaste Wetenschappen als eventueel kandidaat voor de Onderwijs-

raad. Op de vraag om een onderhoud met U kreeg ik het antwoord dat de dekaan in deze materie niet bevoegd is en dat ik contact moest opnemen met de studentenkring P.K.. Daar wist men echter van niets (of deed men maar alsof?), maar volgens hen was er geen tegenkandidaat.

Bijgevolg nam ik contact op met Luc Pauwels en Herman Sweldens (allebei lid van de Raad van Beheer) opdat ze mij zouden voordragen als kandidaat voor de Onderwijsraad voor de faculteit Toegepaste Wetenschappen, wat ze ook aanvaardden om te doen.

Deze twee personen waren op de zitting van de Raad van Beheer van 18 december dan ook ten zeerste

Agenda

Donderdag 10 januari

- Kinneke Baba : Film, Qc, 20.00u

Dinsdag 15 januari

- OP : BSG-zaal
- LVSU : debat : J.P. Van Rossem, Aula Q.
- DK : Vernissagetentoonstelling 'Amazone-indianen : Foto's & voorwerpen in De Vuyst', Bibliotheek, 17.30 u.

Woensdag 16 januari

- PPK : cantus, BSG-zaal
- Historia : Video's, Qc+d, 20.00u

Donderdag 17 januari

- VRG : BSG-zaal
- OP : Film 'Top Secret', Qc, 20.00u

Zondag 20 januari

- Student Aid : Opening tentoonstelling Braziliaanse naïeve kunst, Galery' VUB, tot 30 januari

Maandag 21 januari

- Perskring : Film 'Theo en Thea', Qc, 20.00u
- KEPS : Film, Qd, 20.00u

Dinsdag 22 januari

- BSK : Film 'Born on the 4th of July', Qc, 20.00u

Woensdag 23 januari

- FA : BSG-zaal
- ZWK : Film 'Young Einstein', Qc., 20.00u
- Student Aid : Receptie + concert : 'Cacao', Galery', 12.00u, 50 fr.

Donderdag 24 januari

- Historia, Gerrom, Pers : L&W-TD, BSG-zaal
- Lia : Film, Qc, 20.00u

Woensdag 30 januari

- VRG : BSG-zaal

Donderdag 31 januari

- Gerrom : BSG-zaal

Woensdag 16/1 : Lokale aktie, 9.00 u. Belangrijk !! Info : BSG & VO. Be there!

Rise and shine:

GerRom's poëzie- en kortverhalenwedstrijd.

Traditiegetrouw organiseert Germania-Romania ook voor '91 weer een poëzie- en prozawedstrijd. Indien u ook wil meedingen naar de enige prijs die Hugo Claus nooit op zijn palmares kon schrijven of indien u gewoonweg die reis naar zonniger oorden wil winnen dan dient u uw creaturen ten laatste op 9 februari af te geven op het secretariaat van de Germaanse (5B455) opdat de edele juryleden zich kunnen buigen over wie de opkomende dichter en prozaïst van Vlaanderen wordt. De prijzen zullen worden uitgedeeld na de bekendmaking van de winnaars op een literaire avond die GerRom zal organiseren ergens halfweg

maart. Uiteraard kan niet iedereen winnen, maar daarvoor zijn er dan weer de troostprijzen. Kortweg, iedereen die ooit een idee op papier trachtte te vereeuwelijken, maakt kans als laureaat uit de bus te komen op voorwaarde dat hij ten minste zijn werk inzendt. Dat dit dient te gebeuren onder pseudonym en dat u alles in viervoud dient op te sturen kunt u allemaal te weten komen indien u op datzelfde secretariaat een reglementje komt afhalen of door gewoonweg iemand van

het Germania-Romania bestuur om inlichtingen te vragen. Ik durf dan ook hopen dat we elkaar persoonlijk zullen ontmoeten wanneer ik u als laureaat of als troostprijswinnaar de hand mag drukken.

Herman, senior

Studiekring Vrij Onderzoek

Algemene Vergadering

Studiekring Vrij Onderzoek nodigt zijn leden uit op de halfjaarlijkse Algemene Ledenvergadering, die zal plaatsvinden op dinsdag 22 januari om 18.30 u in het vergaderzaaltje van het gezondheidscentrum (gebouw Y).

Verder wenst het buro u een meer dan schitterend 1991.

Kringen

Vrij Onderzoek

Agenda

TENTOONSTELLING

AMAZONE-INDIANEN: FOTO'S & VOORWERPEN IN DE VUYST

Alain de Vuyst is vanaf 1983 actief in verschillende verenigingen die opkomen voor de Amazone-Indianen.

Vorig jaar vertrok hij voor zes maanden naar Brazilië. In Cuiabà ontmoette hij twee Xavante-leiders. Bij één ervan werd hij uitgenodigd voor een verblijf in zijn dorp. Dit verblijf duurde enkele maanden en het kwam tot een bloedbroederschap. Oorspronkelijk waren de Xavantes kanibalen en leidden een seminomadisch leven. Ze behoren tot de Jê-taalgroep en zijn polygaam. Hun bevolking is verdeeld over zes reservaten.

Later zocht De Vuyst ook naar de erfvijanden van de Xavantes, nl. de Karajàs, een vissersvolk dat aan de oevers van de Araguaia-rivier tussen de staten Goiás en Tocantins leeft. Zij behoren tot de Jê-macro-talenfamilie en zijn monogaam.

Sinds mensenheugenis vervaardigen zij prachtige tapijten, sculpturen in hout en klei en bakken potten.

De Xavantes (± 6.000 personen) en de Karajàs (± 2.000 personen) blijven vechten voor het behoud van hun cultuur.

Een selectie uit de vele foto's en het meegebrachte materiaal wordt tentoongesteld.

Vernissage di. 15 januari - 17.30 u
Centrale Bibliotheek - VUB gebouw B & C, niveau 1

De tentoonstelling loopt tot 22 februari

KREATIEVE ATELIERS

Er is nog steeds mogelijkheid om deel te nemen aan één van onze drie ateliers.

MODELTEKENEN

Expressie op papier, tekenen naar naaktmodel, werken met het materiaal dat jou het beste ligt, onder een deskundige maar toch vrijblijvende begeleiding.

Donderdag van 19 tot 22u. Oswald Kuijken

ZWART-WIT FOTOGRAFIE

Een cursus vooral gericht op de praktijk voor beginners en voor gevorderden.

Maandag van 19 tot 22u. Patrick Martens

THEATER

Wil je leren improviseren, je beter leren uitdrukken, de drempelvrees overwinnen om voor een publiek te acteren, dan is deze cursus de ideale manier.

Atelier maandag van 19 tot 22u. Rudi De Smet

Patrick Pitteman door J. Melsens

Als student Germaanse wordt ik dagelijks met literatuur gekonfronteerd. Zwaarwichtige analyses over poëzie worden in onze letterkundige fakulteiten verwacht zodat de dichters meestal als wereldvreemde figuren aanzien worden. Eén ervan heb ik, toen ik op de hoogte werd gebracht van de literaire en poëtische bijeenkomsten in het Kultuurkaffee tijdens de maand februari, opgezocht, omdat hij niet alleen oud-student van de VUB is maar ook

ooit eens de bezieler en organisator van 'De Andere Nacht' was. Patrick Pitteman zal namelijk dinsdag 5 februari in het Kultuurkaffee optreden naar aanleiding van de literaire avond 'De Brakke Hond'.

Deze dichter is volgens mij interessant op verscheidene vlakken. Ik verwacht met hem meer dan een mooi omvattende bloemlezing over een schrander onderwerp. Poëzie is uiteraard reductie, maar hier wordt dan ook het sentiment, vindingrijkheid en existentiële angsten op een riante manier aan elkaar gekoppeld. Zijn poëzie is niet altijd eenvoudig maar loopt in de lijn van tijdgenoten van eigen bodem (Roger M.J. De Neef, Tom Lanoye, ...) en als men het goed leest, komt men tot de constatering dat er diepgewortelde niveaus in schuilen. Niet alleen zijn er dan wenken naar Rimbaud ('poète maudit') bij voorbeeld, maar tevens naar Dante, Pessoa en de Kabbala. Net als zijn uiterst gevoelige tekeningen en schilderijen refereert de

dichter P. Pitteman naar een zwaar-moedige realiteit waar via imaginaire ontdekkingen onvermoede dimensies in de taal naar voren wordt gebracht. De poëetist wordt dan een getuigenis voor de strijd tussen leven en dood, voor de existentiële onmacht, voor diegene die macht weigeren, voor de mystiek, voor "de stille, vluchtig evenbeeld/van lucht [...]"... Hij is dan ook een observator voor het menselijk 'ik'. Een steeds aanwezige

scheiding tussen het 'ik' en de reële wereld, waar geen enkele Volksziel de drager is voor menselijke bewegredenen maar steeds weer een teruggrijpen naar een dialoog in zwangerschap. Net als bij Malcolm Lowry wordt de Liefde een onmogelijke drang, een obsessie of een bedrog. Werkelijk communiceren is niet meer mogelijk net als zich "samenvoegen als twee teddybeers". Poëzie betekent dan niet veel meer dan het zoeken naar "overeenkomsten" (Baudelaire), de bevestiging uiteindelijk dat de schizofrenie onherroepelijk is. De mens wordt gekonfronteerd met de absurde realiteit; de dichter 'dialogeert' via merkwaardige beelden om een ei-

gen steeds wederkerend traumatis-me te ontvluchten. Het is dan ook interessant na te gaan wie en wat hem inspireert. Iemand die een bijzondere indruk op P. Pitteman is S. in de Bundel 'De Overgang' (J. Slauerhoff of F. Smekens ?) maar ook J. Bernlef bijvoorbeeld die over de betrekkelijkheid voor het menselijk 'ik' schrijft. Pitteman schrijft over hem het volgende in het tijdschrift 'De Vrijzinnige Lezer' (sept. 1987, nr. 3): "J. Bernlef blaast de woorden voor zich heen en verheft ze tot onge-naakbare geluidloze spiraalachtige (on)rust. Hij verwekt een zacht doordringend gevoel van glazige zintuigelijkheid verweven in de intelligente weerklank van Droom & Beeld. Bijna met een even panische ondertoon, die me aan Thomas Man doet denken, verwekt hij een nieuwe kleurbaarheid van merkwaardige verhoudingen. [...]" Het is alsof je na

het lezen van deze schrijvers de vele weemoedige kinderlijke stemmen onthouden moet. In de bundel 'Spiegel' gaat het dan ook o.m. om een zoektocht naar de broederlijkheid van een levensopdracht (Vrijmetse-laarsymboliek komt hier af en toe aan bod). Net als in een spiegel dwaalt

de lezer in de wereld van de Poëtica. De duisternis overwinnen via het Woord!

Als ik hem dan vraag, om te concluderen, naar zijn VUB-ervaringen van tien jaar geleden leer ik dingen
Lees verder p. 11 onderaan.

Blue Blott

We vervolgen onze reeks interviews. Ook te gast op Suikerrock '90 was de Jazz-gang van Luke Walther. De enige solide band die we in België op dat gebied hebben. Ik had de eer om met hun zanger een korte babbel te voeren.

De Moeial : Vanwaar de naam "Blue Blott" ?

Luke Walther : We hebben er lang naar gezocht. Het is een naam die misschien niet zo gelukt is omdat veel mensen het woord Blott niet begrijpen. Blott is een synoniem voor het Engelse 'spot', voor vlek dus. De muziek die we spelen is geen echte blues, maar ze is er vooral door beïnvloed. Laat ons zeggen een "blott in a landscape"; het is bevlekt door de blues.

De Moeial : Wat vonden jullie van het publiek ?

Luke Walther : Luisterpubliek. Niet erg enthousiast maar een luisterpubliek. Dat mag ook wel eens; het moeten niet altijd huppelende beertjes zijn.

De Moeial : Welke andere soorten muziek spreken jou aan ?

Luke Walther : De soorten muziek die me aanspreken zijn over het al-

gemeen gemaakt door zwarten. Gaande van blues, jazz, funk tot soul.

De Moeial : Van welk instrument houd je persoonlijk het meest ?

Luke Walther : Wat ik zelf speel : dwarsfluit.

De Moeial : Hoe is de groep ontstaan ?

Luke Walther : De groep is 5 jaar geleden ontstaan doordat verschillende muzikanten, die dus wel allemaal uit het bluescircuit kwamen, elkaar ontmoetten. Die

hebben dan besloten om een groep bijeen te zetten die wel blues speelt maar -zoals ik in het begin zei- met een beetje moderne invloeden.

De Moeial : Hoe onderhoud je je stem ?

Luke Walther : (een sigaret in de hand) Door weinig te roken en door gematigd alcohol te drinken.

De Moeial : Wat doe je nu als je

je stem verliest op een kritisch moment, bijvoorbeeld een paar uur voor een optreden ? Wat doe je dan ?

Luke Walther : Dat is me nog nooit overkomen en ik weet echt niet wat ik zou doen op dat moment.

De Moeial : Hoeveel optredens doen jullie per jaar ?

Luke Walther : Oh, dat is heel variabel. Dit jaar was het niet zo denderend omdat we wachten op de release van een nieuwe single en een CD (die er nu alletwee al wel zijn, nvdr). Maar we hebben wel altijd de goeie concerten meegemaakt om present te blijven op de Belgische podia.

De Moeial : Wie schrijft de nummers ?

Luke Walther : De meeste nummers die we spelen zijn eigen composities. De covers die we spelen zijn minder bekende nummers van zwarte soul-artiesten.

De Moeial : Bedankt voor dit gesprekje en veel succes.

Lees eerst p. 10.

bij. Zoals het feit dat hij toen voorzitter was van het geheimzinnig 'Alternatief Komitee Nieuwelaan' dat o.m. een strijd voerde voor de vermenging van jongens en meisjes op alle verdiepingen, dat hij toen regelmatig schreef over de VUB in 'De Morgen' wat soms kwaad bloed zette bij een deel van het Administratief personeel, dat ze vanaf toen de vergaderingen van de SOR gesloten hebben voor derden via de toevoeging van een artikeltje aan het Or-

ganiek Reglement omwille van zijn kritische artikels (Vrij Onderzoek kreeg toen minder geld en men voerde toen het controlesysteem in het restaurant in samen met enkele prijsstijgingen), dat hij toen ook verantwoordelijk was voor de vrije zender aan de VUB die er toen net niet gekomen is omwille van bureaucratistische drogredenen,...

Tien jaar later heeft deze dichter-kunstenaar, licentiaat Communicatiewetenschap (wat bij hem lachlust opwekt), weliswaar veel van zijn illu-

sies verloren maar hij belooft ons een bijzondere performance te geven. "Een happening tegen Coens met mensen die Indische en Tibetaanse muziekinstrumenten spelen achter mij, met een naakt model met masker en bronwater voor de regenachtige ooghoeken van hopelijk aanwezige maagden mét maandverband,...", mompelt de dichter nadat hij samen met mij een fles whisky uitgedronken heeft, samen met een bedwelmend Amsterdams pijpje met verboden vruchten erin.

J. Melsens

Brazilië... geen aarde, geen hoop

Ook in 1991 gaan aan de Vlaamse universiteiten en hogescholen de derde-wereldactiviteitenweken in het kader van Student Aid door.

De activiteiten van Student Aid houden veel meer in dan liefdadigheid. De doelstelling is een kortstondige campagne te voeren om de studentenbevolking te sensibiliseren voor de talrijke problemen in de ontwikkelingslanden, dit door het verstrekken van informatie, en het inrichten van ludieke en culturele programma's, waarbij eveneens financiële bijdragen worden verzameld om projecten daadwerkelijk te steunen.

Brazilië

Elk jaar wordt een bepaald thema en een bepaalde organisatie gekozen. Dit jaar zal worden samengewerkt met Mensenbroeders, een Niet-Goevernementele Organisatie zonder politieke of professionele bindingen. Het gekozen project situeert zich in Brazilië.

Brazilië zou een welvarend land kunnen zijn, het beschikt immers over een ruime voorraad natuurlijke rijkdommen, delfstoffen en geschikte landbouwgronden. Door ondoordachte economische beslissingen in het verleden, genomen door de militaire diktatuur, is de staatsschuld

echter tot astronomische hoogten gestegen. De huidige democratisch gekozen regering is niet bij machte deze schulden terug te betalen. Hierdoor leven velen in een onrecht-

woordelijke landbouwpolitiek van de overheid. Ze trachten ondermeer te bewerkstelligen dat aan het Amazonewoud, dat steeds verder voor de bijl gaat om zogezegd landbouwgebieden te creëren, niet meer geraakt wordt. In theorie is er, mits een goed beheer, voldoende landbouwgrond voorhanden. Het is in dit kader dat het project COPAMA werd gekozen, een coöperatieve die het uitbouwen van een stabiele markt nastreeft.

Deze aanpak van de Sem Terra beweging, die ondertussen een nationale spreekbuis voor de landloze boeren is geworden, is een pas-

sende illustratie van de StudentAid-filosofie, die de nadruk legt op initiatieven die door mensen ter plaatse worden genomen.

Houd alvast de weken tussen 7 en 23 februari vrij in je agenda, we garanderen je een uitermate boeiend programma.

Geïnteresseerde personen en kringen kunnen contact opnemen met Geert Acke, Dirk Nevelsteen of Patrick Hoornaert, te bereiken in het lokaal van Studiekring Vrij Onderzoek, naast het KulturKaffee.

Student Aid is opgebouwd uit een nationaal comité, en regionale komitees in Antwerpen, Brussel, Diepenbeek, Gent, Kortrijk, Leuven en Mechelen.

vaardige situatie. 100 miljoen mensen kunnen niet op een behoorlijke manier gevoed worden. Boeren zijn er nochtans genoeg, maar de situatie heeft ertoe geleid dat het merendeel van hen geen grond bezit om te bewerken.

Sem Terra

In het begin van de jaren tachtig organiseerden deze landloze boeren zich, ze gingen gronden die in onbruik waren geraakt, bezetten, en kregen er soms, via een juridische procedure, het eigendomsrecht over. De beweging zette zich ook in om stabiele landbouwgemeenschappen op te bouwen, die op lange termijn misschien een alternatief kunnen bieden voor de onverant-

Rijkswachter of student ?

Ordedienst betoging

Op onze betoging was er een ordedienst van de studenten nodig. Dat is zo. Ikzelf was daar ook bij. Maar dan wel één met beperkte bevoegdheden.

Daaronder versta ik dat de ordedienst de route van de betoging aanduidt en de studenten wijst op mogelijke harde contacten met de échte ordediensten.

Die bevoegdheid houdt volgens mij niet in :

- het tijdens de betoging nadrukkelijk aanwijzen van medestudenten voor rijkswacht of B.O.B., zodat die medestudenten konden worden ge-

photografeerd en gearresteerd door deze laatsten.

- Het molesteren van medestudenten door ze bijvoorbeeld in hun scrotum te stampen.

Na de betoging heb ik slachtoffers van dit autorepressief gedrag gesproken. Zij hebben sommigen van de studentenordedienst hen ZIEN aanwijzen bij rijkswacht of B.O.B., waarop dezen hen bestormden.

Ik kan me waarlijk niet inbeelden van waar deze mensen uit de ordedienst de bevoegdheid zouden halen zich zo tegenover de medestudenten op een eigen betoging te ge-

dragen. En al de rest is niet terzake. Zij hadden de bevoegdheid niet. En ik kan dan ook enkel een donkerbruin vermoeden van hun motieven hebben.

Ik hoop dat er geen medestudenten omwille van deze feiten afzien van verdere acties, en dat voor komende ordediensten enkel mensen worden aangesproken die weten waarmee ze bezig zijn en geen medestudenten in de cel doen belanden.

Met oprechte bezorgdheid,

Geert Acke, voorzitter
Studiekring Vrij Onderzoek

Valentijn

Wij, feestbewuste medewerkers van de Moeial, hebben voor jullie een -al zeggen we het zelf- schitterende mededeling.

Van oudsher is het de gewoonte dat mensen op valentijnsdag elkaar 'groetjes' overbrengen. De meest originele en vaak ontroerende boodschappen staan die dag te lezen in onze nationale pers.

Maar... zo'n message laten verschijnen in een krant met standing kost geld (te veel soms). Daarom biedt de Moeial jullie de buitengewone, niet te missen kans om gratis en ook in een blad met standing jullie verliefde ontboezemingen te publiceren.

De regels

•Vul de boodschap in op onderstaand formulier, of op een copie ervan.

•Er moet minstens één volledige (voor)naam in voorkomen (ofwel die

van de geadresseerde, ofwel van de ondertekenende).

•De taal van de boodschap is niet belangrijk (geen arabisch schrift, dat hebben we niet op onze Mac).

•Bezorg het formulier vóór 8 februari op de Moeial : brievenbus of één van de medewerkers.

•Schrijf alsjeblief drukletters.

Kruip vlug in jullie pen, zuig iets uit je duim, raadpleeg je moeder, je (ex-

)vriend(in),... Maak er iets van.

De Valentijnsboodschappen verschijnen in de Moeial van 12/2.

Voorbeeld

Liefste Charlotte,

Voor eeuwig en altijd wil ik de jouwe zijn, zowel in tijden van zinsverbijstering als van gezond verstand.

Je Valentijn

Ik wou graag volgende boodschap laten verschijnen in de Valentijn-Moeial :

Liefste _____

Je _____

Lees eerst p. 1

hoofd verdeeld. Een andere zijn klak werd afgeduwd. De slagen op zijn hoofd deden de hoofdhuid springen. Tol : uitgeteld wegens onesthetisch bloedverlies. Kregen ze je klak niet af dan werd je niet alleen met slagen op het hoofd, maar ok op nekslagen en woest gebeuk op schouders getrakteerd.

Studenten vluchtten het trottoir op, zochten bescherming in winkels. Niets kon de losgelaten woede van de enthousiaste en uiterst gemotiveerde politiemannen nog bekoelen.

adem te komen. Dranghekkens werden platgetrokken in de hoop de politie iets verder af te houden. Tenslotte liepen ze in de Fabriekstraat (zo'n anderhalve kilometer van het Zuidstation) in de val. Ze waren omsingeld.

"Handen en voeten tegen de muur," werd ergeroepen, "ge hebt nu genoeg met ons voeten gerammeld. Den iersten die hier een scheet laut hee mè mij te doen, verstaun ?" Opeens hakte één van de overrijverigen duchtig in op een arrestant die reeds met de handen tegen de muur

komen," snauwde men hem toe. De geslagene werd overgedragen aan een andere politiemann die duidelijk niet akkoord was met het gebeurde. Hij wou hierin geen verantwoordelijkheid nemen en weigerde S.D. bij zich te houden. De beul legde zijn matrak neer en vertrok naar huis. S.D.'s neus werd gebroken omdat men dacht dat hij met een fles naar de politie had gegooid, wat hij ten stelligste ontkent. Ondertussen heeft hij, ondanks herhaalde intimidatiepogingen, klacht neergelegd bij de rijkswacht.

Nog minder fortuinlijk verging het F.J., student aan de kokschoon COOVI te Brussel. Een agent sprak hem aan met de woorden : "Uw vader zal tevreden zijn". Waarop de repliek : "Uw vrouw zal ook tevreden zijn dat ge zo laat thuishoort." dra volgde. Toen de agent dreigde en F.J. dit met een : "Het is al goed." beantwoordde, werd hij prompt op een overtuigende manier van antwoord gediend. De anderen moesten hulpeloos toezien hoe hij uit de groep werd getrokken, een klap op het hoofd te verduren kreeg,

gestampt werd in de buik, bij de haren werd voortgetrokken en ten slotte van de wapenstok een slag in de nierstreek te incasseren kreeg, waardoor hij op de grond viel. Slecht enkele minuten later slaagde F.J. erin terug overeind te kruipen.

Sommigen waren reeds na 2 uur vrij. De laatsten werden even voor middernacht op vrije voeten gesteld. Enkelen waren afgeknapt, keken stuurloos voor zich uit bij hun invrijheidstelling, anderen zijn het studentikoze, ludieke hoog in het vaandel blijven voeren en hielden een cantusje.

Allen waren ze het erover eens. Dit was nogmaals een zwarte dag voor de vrijheid in de democratie.

Peter Coigniez

Een journalist werd afgetuigd zelfs na vertoon van perskaart. Mensen werden achtervolgd tot in winkels. Een meisje dat in een boetiek was gevallen, incasseerde meerdere stokslagen op de rug. Zelfs een winkelierster kreeg bijna klop. Alles wat bewoog werd geslagen, en al wat stilstond, zelfs op het trottoir, kreeg ervan langs.

Zo werden de betogers verder opgedreven richting kanaal Brussel-Charleroi. Studenten vluchtten zijstraatjes in waar ze botsten op politie in burger. In de Anderlechtstraat grepen die een studente vast, die zich de amandelen uit de keel schreeuwde. Ze werd losgelaten.

Diegenen die rechtdoor liepen kregen geen seconde tijd om op

stond. "Dat hebben wij goed opgelost, dat moesten we meer zo doen, vindnie ?" klonk het zeer voldaan. "Ziet ze daar staan, vergeet nie da ge maar studentjes zijn," zei er één die er maar niet in slaagde zijn adrenalinepeil te drukken. De onfortuinlijken, 53 in aantal (45 jongens en 8 meisjes), werden opgeladen en naar het commissariaat aan de Kolenmarktstraat gevoerd.

Daar aangekomen werd een zekere S.D., student industrieel ingenieur te Leuven, even apart geroepen. De anderen hoorden de klappen. En even later verscheen S.D., ditmaal iets minder gaaf, de neus hevig bloedend, terug onder de zijnen. "Nu was het nog maar met de vuist, ge zijt er nog licht vanaf ge-

Bezetting

De akties tegen het dekreet van Coens zijn niet afgelopen met de betoging van 12 december. Woensdag 9 januari vond al een volgende manifestatie plaats. Samen met RUG en KUL heeft de VUB de hoofdkwartieren van de drie Vlaamse meerderheidspartijen (CVP, SP en VU) bezet. De bedoeling was de partijbureau's te bezetten tot de respectievelijke voorzitters de standpunten van de aktievoerders ondertekenden.

Op het HQ van de SP (dat door de VUB werd bewerkt) liep alles rustig. Na enkele minuten bezetting was de voorzitter, Frank Vandenbroucke, reeds bereid te praten met de voltallige bezettingsploeg (volgens de Rijkswacht 20, volgens de organisatoren 40 personen). Resultaat: de SP onderschrijft alle eisen, met uitzondering van de mini-expansiewet, en de financiering, waar zij een beter alternatief hebben.

De Volksunie, bewerkt door Gent,

heeft het programma van de aktievoerders volledig ondertekend.

Bij de CVP liep alles iets minder

voorzitter (Herman van Rompuy) gekomen worden. Tevergeefs echter, de CVP blijft, zoals te verwachten

gemakkelijk. Enkele minuten na het begin van de bezetting werd daar reeds ingegrepen door de Brusselse politie. Resultaat: enkele KUL-stu-

denten sloten zich op in een bureau, daarbij echter vergetend het kantoorpersoneel buiten te laten... Wat de nodige spanningen met zich meebracht. Na uren moeizame onderhandelingen (waarbij op een gegeven moment afspraken, gemaakt met de Rijkswacht, niet werden nageleefd door de Politie: "Wij hebben geen zaken met wat u afspreekt met de Rijkswacht". Resultaat: de Rijkswacht begint onderhandelingen met de Politie) kon toch tot een gesprek met de partij-

was, volledig achter de voorstellen van Daniël staan.

Bij de SP was het trouwens veel chiquer dan bij de CVP.

Luc Verhelst

